

**Oponentský posudek na bakalářskou práci Lenky Hrabalové
„Džalál ad-dín Menguberdi a Mongolové a jejich odraz v dobových kronikách“**

Cílem bakalářské práce je prezentovat obraz chórezmského vládce Džalál ad-dína Menguberdiho, legendárního bojovníka proti Čingischánovým mongolským hordám, jak je zachycen v kronikách sepsaných jeho současníky či generací těsně následující. Autorka přitom vychází z několika pramenů psaných v arabštině či perštině (Džuzdžání, Ibn al-Athír, Ibn Wásil, an-Nesáwí) a dále z překladů kronik do angličtiny a francouzštiny (Džuvajní, ad-Dahabí, Rašíd ad-dín, zčásti an-Nesáwí).

Volbu tématu i výběr pramenů a sekundární literatury je třeba ocenit jako nesporný přínos práce. Autorka prokázala, že umí pracovat s prameny psanými v původním jazyce a užít při jejich srovnávání relevantní literatury. Rovněž je nutno pochválit snahu o zachycení co možná nejplastičtějšího obrazu sultána Džalál ad-dína, jak ho nabízejí kroniky psané z různých úhlů pohledu, a jeho částečné doplnění vlastními poznámkami. Členění práce je logické a přehledné.

Úskalím je naopak samotné zpracování tématu. Jednotlivé kapitoly jsou spíše faktografickým výčtem daných událostí proloženým údaji o tom, jak ony události vnímali kronikáři, a chybí jim hlubší snaha o analýzu samotného obrazu historie prezentovaného v kronikách. Každé kapitole by slušel alespoň kratinký úvod, kde by bylo naznačeno, čím se kapitola zabývá, a rovněž stručný závěr se shrnutím přínosu kapitoly. Čtenář se tak nedozví nic o způsobu práce s prameny ani o tom, k čemu práce směřuje. Nicméně široké využití kronik psaných v arabštině a perštině i anglicky a francouzsky psané sekundární literatury tyto nedostatky do jisté míry vyvažuje.

Úroveň práce bohužel sráží četné gramatické a stylistické chyby. Vedle očividných hrubek („mířily... velvyslanci“ / s. 5, „užíval titulu, podobný jeho“ /s. 14, „svěřil velení mě“ / s. 15, „jakoby“ místo „jako by“ / s. 30ff. atp.), je to především nesprávné oddělování vět či větých členů čárkami (namátkou: „...pro místní strukturu, než Mongolové“, „prosba o pomoc, proti Chorézm“, „bránil svou zemi, jako pravý sultán, „byl podobné povahy, jako Džalál ad-dín“, „na druhou stranu, jedna z Džalál ad-dínových sester“, „...kterých se dopustil, a která...“ atp. atp.) a psaní velkých písmen zjevně pod vlivem angličtiny („Mongolští dobyvatelé“, „Ajjúbovský vládce“, „Abbásovský chalífát“, „Dillský vládce“, „Afghánská oblast“). Krom toho se práce hemží stylistickými neobratnostmi, které někdy působí až komicky. Namátkou uvedme: „...snahou o navrácení Abbásovskému chalífátu jeho bývalou slávu“ /s. 8., „střetnutí se s Mongoly“ / s. 14, „karavana byla rozkradena“ / s. 14, „mohlo se jednat o... jako touhu po trůnu“ / s. 16, „nepříliš bystrý ve svých studiích“ / s. 17, „...které byly ať už tři dny, nebo měsíc, za ním“ / s. 25, „...početně výraznější početnější mongolskou armádu“ /s. 26, „nová vlna Mongolů byla vedena...“ /s. 30, „Tolik tedy bylo učiněno ohledem svaté války proti nevěřícím“ /s. 43, „vojska se rozpadla všemi směry“ / s. 51 atp. atp.).

Dalším nešvarem jsou přepisy vlastních jmen jako např. „Jámi‘ at-tawárich“ (správně: Džámi‘...), „Mameluci“ (mamlúci), „Öljeitü“ (Öldžejtü), „Al-Fachri“ (al-Fachrí), „Daquq“ (Daqúq), „Yassi Chemen“ (Yassı Çemen), „Ghiyats ad-Dín“, „Cilicie“ (Kilikie), „Turkomani“ (Turkméni, případně nomádské turkické kmeny), „Ghúrská dynastie“ atp.

Přes uvedené nedostatky text bezesporu splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Proto práci **doporučuji přijmout k obhajobě** a navrhuji hodnocení **velmi dobře až dobře**.